

בְּלִירָבָרֶת לְעִירָנוֹ בַּמְרָשָׁת הַשְּׁבָרָע
— עֲרוֹכִים בַּיָּדֵי נַחַמָּה לִיבּוּבִיךְ — שְׁנַת הַשְּׁלֵשׁ עֲשָׂרָה
וְיַיְלָעָא מִזְסָד תּוֹרָה וְחַסְכָּה לְפָבּוֹגְרִים וְלִגְעוּרָה
הַסְּתָדְרוֹת נָשִׁי מְזֻרְחִי בְּאַמְדִיקָה

מַחְדוֹרָה מִזְוְחָדָה בְּשִׁבְיָל הַהַטְזְרוֹת חַצְיוֹנִית הַעוֹלָמִית
הַמְּחַלְקָה לְחַנוּן וְלַתְרָבּוֹת תּוֹרָנִים בְּגּוֹלוֹ

בְּשִׁלְחָה (תְּחִילַה)

עַיְינָן לְקַטְעָה זָה גַם גְּלִיאָן בְּשִׁלְחָה תְּשִׁילָה

כַּיְהָ וְיַוְרָהָה, עַז וִישְׁלָךְ אֶל הַמִּים וַיַּמְתַקְוּ הַמִּים.

מַדְרָשָׁת תְּנַחּוֹמָה בְּשִׁלְחָה כַּיְדָה. אַתָּה מוֹזָא בָּשָׁר וְדָם מִכָּה בָּאיּוֹם וּמַרְפָּא בְּרָטִיה
וְחַקְבָּחָה אַיְדָוָן — אֶלָּא בְּמִכָּה שְׁמַכָּה בָּו מַרְפָּא. וְלֹן אַתָּה טַוְזָא
כְּשַׁבָּאוּ לְמַרְהָה וְלֹא, יְלֹא לְשַׁחְתָּה מִים מִמְּרָה וְחַיָּה מִשָּׁה סְבּוֹר,
שְׁחַקְבָּחָה אַז אָוֹמֵר לוֹ, שִׁיחְלִיךְ שְׁם דְּבָשׂ אָז דְּבִילָה וְחַמִּים מִתְמַתְקִין,
רָאָה מִה כְּתִיב שְׁמָה: וַיַּצְעַק מִשָּׁה אֶל הָעָז. אָמֵר לִיהְיָה
הַקְּבָחָה לְמַשָּׁה: אַיְן דְּבָכִי כִּמְדָת בָּשָׁר וְדָם, עַשְׂחוּ אֶתְתָּא צְרִיעָה לְלִמוֹד,
שְׁנָאָמֵר "וַיַּוְרָהָה עַז" "וַיַּדְרָהָוּ" לא נָאָמֵר בָּאָז אֶלְאָ "וַיַּוְרָהָה"
הַוְרָהָה בְּדָרְכֵיכְיוֹ. וְמָה הָעָז? רַי יְהוּשָׁעָ אָוֹמֵר: שֶׁל עֲרָבָה הַיִּה, רַי
תַּנְזָ אָוֹמֵר: הַרְדוֹפָנִי מִרְהַבָּה הַיִּה, רַי שְׁמַעְוֹן בֶּן גַּפְלִיאָל אָוֹמֵר: בָּא
וְרָאָה כִּמְה מַוְפְּלָא אֶת הַמְּרָא. אָבֵל הַקְּבָחָה אַז יְוֹתָר מַדְרָכֵיכְיָה. בָּשָׁר
וְדָם בְּמַתְוקָם מַרְפָּא אֶת הַמְּרָא. אָבֵל הַקְּבָחָה אַז בְּמַרְפָּא אֶת הַמְּרָא. הָא
כִּיְצָד? נָוֹתֵן דְּבָר הַמְּחַבֵּל בְּתוֹךְ דְּבָר הַמְּחַבֵּל... אָמֵר לוֹ הַקְּבָחָה
לְמַשָּׁה: לֹא כְּךָ הַוְרָה אַזְמְבּוֹתֵל אֶלְאָ בְּמָה טָאַנִּי מִכָּה בָּו אַנְיָ מַרְפָּא
הַלְּכָדָה הוֹאֵיל וְאֶלְאָ הַמִּים. מַרְפָּא אַנְיָ מַרְפָּא אַנְיָ בְּדָבֵר מַלְאָ.

פִּילּוֹן חַאלְכְּסַנְדְּרוֹנִי חַיִּי מִשָּׁה: עַתָּה עַיְנִי הַנְּפָשָׁת הַשְּׁכִילִית שֶׁל המתחנן בְּפִכְבִּין
וְיַרְאָהוּ עַז וִיצְוָהוּ לְהַשְּׁלִיכָו קָזָוב הַבָּאָרָה לְמַעַן הַמְּלִיק מַעֲיָבּוֹתָיו,
וְעַד עַד עַתָּה בְּעַלְמָם מַאֲתָנוֹ, אֵם שְׁחִיה מַוְטָּבָע בְּעַז הַנּוֹצֵר רְפּוֹאָה
מַבִּיא אַז אוֹ אַת הַוְרָה אֶת שְׁחִיה; יְחִיה אַיְך שִׁיחְיָה — נִמְתַקְוּ הַמִּים.

רַבְּבָעָן: "וַיַּוְרָהָה" — שְׁהָרָה אָוֹתוֹ עַז וְאָמֵר לוֹ: הַשְּׁלִיךְ אֶת הָעָז הָזָה אֶל הַמִּים
וְיַמְתַקְוּ, וּבְעַבְורָה שֶׁלֹּא מַצְאָתִי לְטוֹרָן "מַוְרָה" אֶלְאָ בעַבְנִין "לִמְרוֹד"
(שְׁלִילִי דָה) "וַיַּוְרָהָנִי וַיִּאמְרָלִי". — לְמַדְבִּין, הַכָּן כְּרָאָה בְּדָרְךָ
הַפְּשָׁט, כִּי הָעָז הַהוּא יִמְתַקְיָה הַמִּים בְּטַבָּע וְהַוָּא סְגּוֹלָה בָּר וְלִמְדָ אָוֹתָה
לְמַשָּׁה; וְרַבְּבוֹתִינוּ אָמְרוּ שְׁהִיה הָעָז מַר וְהַוָּא נָס בְּתוֹךְ נָס, פַּעַנִּין
הַמְּלָח שְׁנַתְנָן אַלְיִיטָע בְּמִים (מַלְכִים ב', ב' כ"א).

רַאֲבָעָע: זֶה הָעָז לֹא יַדְעָנוּ מָה הַיִּה, רַק דְּבָר פָּלָא הַיִּה, וְאֶלְאָ הַיִּה הַמִּים
עוֹמְדִים, הַיִּדְנוּ אָוֹרְדִּים: דְּרָךְ רְפּוֹאָה הַיִּה, וְהַנְּכָרָן הַוָּא מַה
שָׁאָמְרוּ חֹזְעָל.

הַעַמְקָדָבָר: לְפִי הַפְּשָׁט כָּבֵר בְּזֹבֵר בְּמִקּוֹם הַמִּים הַמִּים עַז לְחַמְתִּיקָוּ, כְּמוֹ כָּל
הַטְבָע אֲשֶׁר בְּמִקּוֹם חָסְרוֹן אַיְזָה פָּלָט הַכְּרָחִי לְחַיִּי הָאָדָם בְּרוֹאָה שֶׁ
אַיְזָה דְּבָר אַחֲרָה לְחַטְלִים הַמְּחַסְׂזָר. כְּךָ בְּזֹה הַמִּקּוֹם הַיִּה גַּדְלָ אַיְזָה
עַז הַמְּמַתִּיק אֶת הַמִּים וּמִשָּׁה לֹא יַדְעָ.

1. שני פְּרוֹשִׁים שׁוֹנִים נִתְנִים כָּאֵן לְעַבְנִין הָעָז, הַסְּבָרָת אֶת שְׁבִיָּה
וְסְדָר אֶת כָּל הַגְּנִיל לְשָׁתִי קְבּוֹזָות,

2. מה הבְּנִיעָה אֶת הַרְמָבָן לְמַרְפָּשׁ בְּדָרְךָ שְׁבָה פָּרָשׁ וְלֹא בְּדָרְךָ חֹזְעָל?

3. שׁוֹנָה מִזְסָד הַחַסְכָּל מְלֻבְּמָדִים הַחַכְמִים וְהַמְּפָרְשִׁים מִתּוֹךְ הַמִּעְשָׁה
הַחְרוֹא. הַסְּבָר אֶת הַלְּכָדָה הַיּוֹאָסְפּוֹרְכָה אַלְגְּבָעָה דָכְל אַחַת
מַתִּי חַתְפִּיסּוֹתָה

ב. כ"ה. טם טם י"ו חוק ומשפט

רמב"ן וועל דרכ' הפטת כאיש חילו לכו, בפדרה^{הגדול} ותנורא^{ונטאותן} אשר איז מים, טם להם במחייהם וזכיליהם סנהגים. אשר יתבהבביהם עז בואם אל ארץ נושבת, כי חמנחג^{יקרא חוק} (טליל ל') "הטריפני"
לחם חוקי"; (^{ירם ל"ג}) "חוקם טמים זארץ", ויקרא מפטבחיותנו משוער כהן ובן (טモאל א', כ"ז) "כה יעטה דוד וכח
מפטטו כל חיים; (בראשית מ') "כמפט הראותנו אשר היה מטחים".
או: שייסרם בחוקי המדבר לסבול הרעב והצמא, לקרוא בחח אל ח' לא
דרך חלובח. ומפטים טיהיו בהם לאחוב איש את רעהו ולהחנחו
בעצם הזקנים; והצנע לכת באחליהם בעין הנסים והילדים; ושינחגו
שלום עם הבאים במחנה לטכור להם דבר; ותוכחות מוסר טלא' יהיו
במחנות הטרולים אשר יעשו כל חועבה ולא יחבושו; וכעבין שצומה
התדרה (דברים כ"ג) כי חזא מהנה על אוניביך ונסمراה מכל דבר
לע."

1. מה השאלה טרצה הרמב"ן לישבה בשני פרוזיטו?
2. מה ההבדל בין טני פרוטינו? טם לב ביחוד לשתי הדריכים שבתען
יפרט את המוטגים "חוק" ו"משפט".

ג. כ"ה טם טם לו חוק ומשפט וטם נסחו.

ר' ש. ד. הירש (תרגום מגרמנית א.ל.): במרה היה עליהם לעמוד בגסיוֹן
ראשוֹן. הלאו שליטה ימים ולא מזאו מים ולבסוף נמצא מים הינו
אללה מריט. וירוחה ה' את מטה עז ויטליכה אל המים וימתקו.
שם כשראדו ובוכחו שהר בירוח נחפה למתוך בחתמו בדור אשר
ازוה עליון והורה הקביהו, טם נתן לו את יסוד החזק ומהפט
וההורכו שחוקיו ומשפטיו הם "התרופה" לכל גצע ופגע טל היחיד
ושל החברה האנושית בכללה, בהתגלותן בזה ברופא כל בשר,
כי אמי ה' רופאך".

1. כמה טוכה פרוטו טל הירש. מטעי פרוטוי הרמב"ן דלעיל
(וכן מפרוט דוב המפרשים – וע' רס"י א' – ומה חנייען
פרש כל?)?
2. כמה טוכה הירש מן הרמב"ן בפרוטו למלת "טם"? (בטין
יטני ית).

חטבות יש לשלוח לבחמה ליבורו, חטורות הציוניות העולמיות, המה
לחנוך ותרבות תורניים; בגולה, תלותים ח.ד. 92